

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 125

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, MAY 29TH, 1933

LETO XXXV.—VOL. XXXV.

Francija mora plačati svoje dolge Ameriki, zahteva preds. Roosevelt

Paris, 27. maja. Edward Herriot, bivši francoski ministrijski predsednik in izredni poslanec francoske vlade pri posvetovanju s predsednikom Rooseveltom, je danes naznanil v francoskem parlamentu, da zahteva Roosevelt, da Francija plača svoj zaostali dolg od lanskega decembra. Dokler ne bo Francija plačala tega dolga, ne more priti do nobenega sporazuma med Ameriko in Francijo glede bodočih plačil na dolg. Herriot je povedal francoski zbornici, da predsednik Roosevelt sploh ne želi nadaljnjih obravnav in pogodb, dokler Francija ne plača \$19,000,000 na dolg in obresti, ki so zapadle 15. decembra lanskega leta. Herriot je povedal poslanski zbornici: "Mr. Roosevelt mi je odkrito povedal, da vlada Zedinjenih držav ne more imeti nobenih nadaljnjih pogajanj s Francijo, dokler Francija ne plača obljubljenega dolga, ki je zapadel 15. decembra. Bistveno je potrebno, da Francija poravnata ta dolg in če Francija stori to, tedaj je ameriška vlada pripravljena do nadaljnjih ugodnosti napram Franciji." Iz Washingtona se pa ob istem času poroča, da je Roosevelt pripravljen na revizijo francoskega dolga Ameriki, ako Francija plača najprej svoj zaostali dolg od decembra, in obenem pričakuje Roosevelt, da bo Francija plačala tudi delež dolga in obresti, ki zapade 15. junija.

Sreča v nesreči

Billy Aerni, 3676 Lloyd Rd., Cleveland, O. je bil včeraj za eno skušnjo bogatejši. Billy je bil zadnji mesec star tri leta in misli, da že lahko poskuša kako stvar izpeljati na svojo roko. Včeraj popoldne se je vsel v očetov avtomobil, ki je stal pred garažo, da popoldne družino pelje na izprehod. Nihče ne ve, kaj je Billy delal z avtomobilom, toda ta se je začel nenekrat pomikati nazaj, skočil je preko cestnega pločnika in zagrmel v 15 čevljev globok graben. Edini pasažir na tem kratkem potovanju je bil Billy. Njegov oče, ki je bil v hiši in ki je videl pri vratih vso stvar, je skočil iz hiše, toda prepozno, da bi avtomobil ustavil, je skočil v graben in tam našel prevrnjen avtomobil, Billy je pa čisto nepoškodovan, dasi precej prestrašen, pozdravil očeta in ga vprašal, če bodo lahko dobili avto iz grabna, da se bodo peljali na izprehod.

Slovenec je prvi

American Legion je pred kratkim priredila v vseh višjih šolah Euclida kontest za najboljši plakat predstavljajoč to organizacijo. In prvo nagrado je dobil Slovenec Elmer Pluth, ki obiskuje Roosevelt višjo šolo. Njegov plakat bo poslan na narodno razstavo v Chicagi, kjer bo razsodišče izreklo končno oceno.

Novi graduanci

Na St. Ignatius višji šoli bodo graduirali tudi sledeči naši mladi Slovenci: Edward Debevec, August Malenšek in Jos. Modic. Diplome z običajnimi ceremonijami se bodo dajale v Severance dvorani na Euclid Ave. in 110 cesta prihodnji ponedeljek večer.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Prvi koncert je priredil novoustanovljeni slovenski pevski zbor "Slovenec" v Pueblo, Colorado, dne 28. maja. Koncert se je vršil v Orlovi dvorani. Danes praznuje Slovenski Dom v Pittsburghu 22-letnico svojega obstanka z veliko zabavo v svojih lastnih prostorih. Kot poroča Mr. Anton Zbanič, glavni tajnik J. S. K. Jednote, je sodnija v Virginia, Minn. razsodila, da je bil bivši član Jednote, Ivan Tavželj, opravičen do nepotečenega uradnega termina umrlega gl. tajnika Pishlerja pri J. S. K. Jednoti. Sodnija v Virginia, Minn., je nadalje razsodila, da je bila izključitev Ivana Tavžlja, potom konvencije v Indianapolisu, nepostavna. Konvencija da ni imela pravice izključiti člana Ivana Tavžlja. Vsa zadeva pride še na vrsto pred porotni odbor J. S. K. Jednote.

Najstarejše kulturno društvo v newyorški slovenski naselbini je tamburaško društvo "Slovenca". Včeraj je to društvo priredilo lep koncert s predstavo "Čarovnica." Zlasti mnogo stajerecev je bilo navzočih pri prireditvi. Sodelovalo je društvo "Bled" in mladinsko tamburaško društvo iz Brooklyna.

Poroka v naselbini

V sredo ob 9:30 se bo vršila v cerkvi Sv. Vida poroka Julije Možina in Mr. Joseph C. Muhicha iz Forest City, Pa. Rev. B. J. Ponikvar bo opravil cerkvene obrede. Nevesta je hčerka obče znane in spoštovane družine John Možina iz 1081 Addison Rd. Graduira la Notre Dame akademije in je obiskovala Notre Dame kolegij. Ženin je sin družine Mr. in Mrs. Martin Muhich iz Forest City, Pa. Graduira je Pennsylvania državni kolegij in Harvard in Pennsylvania univerzo. Sedaj je častnik na transportnem parniku U. S. "Ludington." Po poročnih slavnostih se bo podal mladi par na poročno potovanje, nakar se bosta ustanovila na Addison Rd. Mlademu paru, kakor tudi njiu staršem čestitamo in želimo vso srečo za življenje!

Univerzitetni klub

Poznani hrvatski odvetnik v Clevelandu in jugoslovanski konzul, Mr. Michael Cerrezin, je povabil za preteklo soboto na svoj dom na Lake Shore Boulevard člane in članice jugoslovanskega univerzitetnega kluba, kjer je Mr. Cerrezin svoje mlade goste prijazno sprejel in jih po jugoslovanskem gostoljubnem običaju pogostil. Marsikaj zanimivega je bilo slišati pri tej prireditvi naših mladih inteligentov, ki so vsi člani ameriški državljani in lojalnega jugoslovanskega prepričanja.

Lep radio program

Včeraj je bil zopet en lep slovenski radio program, ko nam je zapel priljubljeni pevec od samostojne Zarije, Mr. Frank Plut lepe pesmice. Godba Bled je pa igrala lepe komade, da jo je bil res užitek poslušati.

Miss Frances Markič

Med mnogimi graduiranci iz Collinwood višje šole bo tudi Miss Frances Markič, hčerka poznane družine Mr. in Mrs. Fr. Markič, 14201 Westropp Ave. Iskrene čestitke!

Deseta konvencija S. N. P. Jednote v Chicagi

Odbor za plače je predložil sledeče plače, ki bodo veljavne za prihodnja štiri leta; pri vsakem je v oklepaju stara plača: Glavni predsednik na teden (\$50) \$42.50; prvi glavni podpredsednik na leto (\$50) \$40; drugi glavni podpredsednik na leto (\$25) \$20; tajnik na teden (\$50) \$42.50; namestnik tajnika na teden (\$48) \$41; blagajnik na teden (\$45) \$40; urednik Prosvete na teden (450) \$42.50; inanager Prosvete na teden (50) \$42.50; nadzorni odbor: predsednik mesečno (\$15) \$13.50; ostali nadzorniki mesečno (\$10) \$9. Porotni odbor: predsednik mesečno (40) \$34; ostali odborniki mesečno (\$10) \$9. Gospodarski odsek: predsednik mesečno (\$35) \$30; ostali odborniki mesečno (\$25) \$20.

Vrhovnega zdravnika nastavi glavni odbor in njegova plača ne

sme presežati \$100.00 mesečno. Ponovno se je odprla debata glede počitnic uslužbencev pri Jednoti s plačo. V petek je zbornica odglasovala, da se uslužbencem ne bo dajalo počitnic s plačo. V soboto so pa poslali uslužbenci na zbornico prošnjo, naj se ta predlog poruši. To se je tudi zgodilo in ponovno glasovalo o tem. 166 glasov je bilo oddanih, da se da uslužbencem en teden počitnic vsako leto s plačo, torej je bil ta predlog z veliko večino sprejet. Upravni odbor pa mora paziti, da so počitnice razdeljene tako, da radi tega ne zaostaja delo.

Sklenjeno je, da se ne sprejema več novih članov v društva, ki se nahajajo v Kanadi in Mehiki.

Sprejeto, da se morajo vsi tajniki krajevnih društev SNPJ naročiti na dnevnik Prosveta. Sprejeto, da se sprejme kot

člane samo one, ki so jugoslovanskega pokolenja.

V soboto se je zborovalo samo pol dneva. Ob eni uri popoldne se je delegacija slikala pred gl. uradom.

V soboto so bile sprejete sledeče točke: glavni uradniki, ki so nastavljeni v gl. uradu, dobivajo \$6.50 dnevne in spaln. voz, ako potujejo po jednotlivih poslih zunaj sedeža jednote. Glavni uradniki, ki niso upošlejni stalno v gl. uradu in drugi člani SNPJ, ki so poslani po jednotlivih poslih, so opravičeni do \$7.50 dnevne in spalnega voza, ako je to potrebno.

V soboto večer so priredila čehiška društva delegaciji sijajen banket v jednotini dvorani. Mnogo delegatov je obiskalo svetovno razstavo po zaključku dnevnega zborovanja.

Do sedaj je navzočih 209 delegatov, vstevši gl. odbor.

Ogromna propaganda za prispevke katoliškim dobrodelnim zavodom

Cleveland. — Predsednik najvišje sodnije v državi Ohio, Carl V. Weygant, je izjavil včeraj, da katoliške dobrodelne organizacije niso imele še nikdar tako kritičnih časov kot jih imajo te dni. Nad 15,000 sirot se nahaja v raznih katoliških dobrodelnih zavodih, ki ne poznajo ne očeta ne matere, ker so jim pomrli v prezgodnji mladosti, ali pa oče in mati nista zmožna skrbeti za svoje otroke. V soboto, 27. maja, se je začelo s silno agitacijo po vsej škofiji, da se nabere vsaj za silo dovolj denarja, da ne bo treba zapreti javnih dobrodelnih katoliških zavodov. Kampanja bo trajala do 3. junija. Potom radia, zborovanj v cerkvah in v dvoranah, v vseh katoliških cerkvah clevelandške škofije se skuša nabirati za dobrodelne zavode. Prvi dan je kampanja prinesla \$12,000 prostovoljnih donosov. Poleg sirotinskih zavodov podpira katoliška dobrodelna akcija tudi slavno Charity bolnico v Clevelandu. Izmed 200 bolnikov, ki se nahajajo v tej bolnici jih plačuje samo 17 za preskrbo, vse drugo mora priti iz prostovoljnih prispevkov. Dobrodelna katoliška akcija potrebuje nemudoma najmanj \$50,000.

Poroka na Spominski dan

Jutri, v torek, 30. maja, se bo vršila poroka ljubke Miss Jennie Klopčič z Mr. Ben Stanonikom. Nevestin dom je na 6002 Dibble Ave., dočim je ženin sin čislane družine Frank Stanonika na 6702 Bliss Ave. Poroka se vrši v cerkvi sv. Vida. Po poroki se vrši družinski sestanek na domu nevestinih staršev na 6002 Dibble Ave. Mnogo sreče in uspeha mlademu paru!

Mr. Charlie Fox

Mr. Charles Fox je policijski načelnik v mestu Euclid, Ohio. Rodom je Hrvat in je njegovo pravo ime Hrnilović. Svoje dni je bil prvovrstni rokoborbec, in tudi sedaj ni pozabil te svoje sportne umetnosti, kajti nedavno tega je v 18 minutah, v Akronu, Ohio, pošteno premlatil znanega rokoborba Chuck Andersona iz Švedske. Three cheers for Mr. Fox!

Svetlobni žarek iz zvezde Arkturus je odprl razstavo napredka v Chicagi

Chicago, 27. maja. Čehiška svetovna razstava je bila danes slavnostno otvorjena ob 9:15 zvečer potom indirektnih svetlobnih in električnih žarkov iz ozvezdja Arkturus. Potem astronomskega observatorija univerze v Pittsburghu so peljali svetlobne žarke zvezde Arkturus v observatorij, kjer so jih povečali, oddali na urad brzojavne družbe v Pittsburghu, kjer so jih ponovno povečali, nakar so jih poslali v Chicagi. Tu so se ti žarki združili s povečanimi električnimi žarki iz Harvard observatorija in Yerkes opazovalnice v Californiji, nakar je nastal električni tok, s pomočjo katerega se je pritisnilo na gumb, ki je odprl električno razsvetljavo na ogromni razstavi napredka v Chicagi. 40 let je trajalo, da so dobili svetlobne žarke iz ozvezdja Arkturus, tako silno oddaljeno je omenjeno ozvezdje.

Bazar pri sv. Vidu

Jako lepa udeležba pri bazarju fare sv. Vida v soboto in v nedeljo je pokazala, da se farani tudi v teh težkih časih brigajo za napredek svoje nove cerkve. Lepih nagrad bodo deležni oni, ki posetijo bazar. \$50, \$30 ali \$25 lahko dobite v gotovem denarju, ako se potrudite k bazarju. Mr. Anton Mervar, slovenski trgovec z radio aparati in muzikalijami, je podaril krasen Columbia radio aparat, in eden bo pač srečen, da ga bo dobil. Poleg tega pa ste lahko deležni na bazarju stotine krasnih daril. Nocoj in jutri imate še priliko. Vsi vemo, da časi niso pravi, toda s skupnimi močmi faranov fare sv. Vida in z njih prijatelji lahko povzročimo, da bo bazar lep uspeh tudi v teh časih, samo če vsak stori svoje najboljšo po svoji zmožnosti. Pet centov kot pet dolarjev, od onega, ki nima in onega, ki ima, vse je enako dobrodošlo. Spomnite se cerkvene bazarja nocoj večer in jutri.

* Bolgarski kralj Boris je brzojavil Rooseveltu, da ohrani svetovni mir.

Morgan finančna dinastija sega do prestolov kraljev, cesarjev in republik

Washington, 27. maja. Najmočnejši finančni zavod na svetu — Morgan House, je prvič v zgodovini potrjen strogi preiskavi od strani zvezne vlade. Dočim je zaslišanje pred senatnim bančnim odsekom le informativnega značaja, pa zna vlada potem, ko bo zaslišanje pred senatom zaključeno, izvajati posledice, in iz množice nabranega materiala sestaviti obtožnico. Toliko se je dokazalo, da je Morganov finančni zavod posegal v najvišje kroge sveta, da je bil v zvezi s cesarji in kralji in s predsedniki republik, da je mogel Morgan financirati cesarstva, kraljevstva in republike, privatnike in najbolj odlične osebe. Nikdar prej ni bila ta največja trdnjava denarja, J. P. Morgan and Co. napadena in prijeta od strani vlade kot te dni. Preiskava je bila odgodena preteklo soboto in se bo ponovno nadaljevala prihodnje sredo. Polagoma, korak za korakom razkrivajo vladni odvetniki skrivnosti, ki so toliko let bile največje tajnosti ostalemu svetu. In kar je najbolj skrivnostno pri tem, da je finančni zavod Morgan and Co. deloval takorekoč v okvirju politike, ker je bil v zvezi z vsemi onimi, ki vodijo po svetu usodo narodov. Prihodnji teden se pričakuje še večjih in novih razkritij.

Nesrečna smrt mladenke

Frances M. Nahtigal, stara 17 let, hčerka Mr. in Mrs. Anton Nahtigal, 1033 E. 62nd St., Cleveland, O., je šla v petek gledat za delom. Ko je stopila z ulične železnice na Superior Ave. in 102. cesti, jo je podrl truk in takoj ubil. Poleg staršev zapuščila se enega brata in sestro, oba mlajša. Pogreb se vrši danes ob desetih iz cerkve sv. Vida pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Preostali izrekamo naše iskrene sožalje.

Case visoka šola

Letos bo graduiralo na Case School of Applied Science, ki je ena najboljših univerz v državi Ohio, skupno 195 dijakov. Med imeni dijakov opazimo tudi C. P. Pogačar, H. F. Primosik in F. T. Sutkovec.

Angleški listi pripovedujejo o grozovitostih nemških fašistovskih ječ

London, 27. maja. Veliki časopis "Manchester Guardian" poroča o strašnih odkritjih o tem, kar se dogaja po nemških zaporih od časa, odkar je postal Hitler diktator Nemčije. Ljudje, ki pridejo policiji v roke in so poslani v zapore, se vrnejo domov — če se sploh vrnejo — polomljeni in poškodovani z znaki mučenja, ki jim bodo ostali vse življenje. "Manchester Guardian" pripoveduje o celih vrsti takšnih mučencev v kulturni državi Nemčiji. Tako imenuje časopis dr. Katza, zdravnika v nekaterih berlinskih bolnišnicah, ki so ga pripeljali z desetimi drugimi ujetniki v fašistovske ječe. Tam so jih strašno pretepli, da so dobili krvave rane po vsem telesu, in so jih morali fašisti odpeljati v bolnico, da niso izkrevale. Neko drugo žrtev so s 50 drugimi aretiranci zaprli v klet iste ječe, kjer so jih običajno ponoči med 11. in 3. uro zjutraj mučili in pretepli nage z jeklenimi šibami. Ženskam so pulili lase v sopih iz glave. Neko žrtev so postavili k steni s hrbotom proti puškam, češ, da ga bodo ustrelili, ako ne izda članov neke socialistične spornice organizacije. Tedaj je povedal imena o katerih je vedel, da jih ni več v Nemčiji. In oni, ki jih izpuste iz zapora, morajo po fašisti izjaviti, da se jim v zaporu nič ni zgodilo in da niso videli nič hudega.

Doma s potovanja

V soboto popoldne sta se vrnila s potovanja Mr. John Dolčič in Mr. Anton Grdina, po odsotnosti 11 dni. Obiskala sta sledeča mesta: Washington, D. C., New York, Little Falls, Buffalo, Gowanda in Niagara Falls. Kazala sta rojakom filmske slike iz domovine in iz Amerike ter jemala nove slike v gori omenjenih naselbinah. Te nove slike bosta v kratkem kazala vsem, ki se zanimajo, kako žive naši rojaki v drugih mestih. Za popis o potovanju bo skrbel Mr. Dolčič, da bodo pa slike v pravem redu, bo pa skrbel Mr. Grdina. Prinesla sta seboj mnogo pozdravov za rojake v Girardu in Clevelandu.

Ranjeni mladenič

Pred več dnevi je 13 letni Robert Blatnik, 15813 Trafalgar Ave. skočil s porča svojega stanovanja in priletel tako nesrečno na železno ograjo, da je dobil težke poškodbe. Odpeljali so ga v Lakeside bolnico, kjer se sedaj polagoma zdravi. Upamo, da bo fantič se zopet zdrav vrnil k svoji družini in k svojim tovarišem.

Miss Pauline Vidigoy

Mlada Slovenka, Miss Pauline Vidigoy, bo dobila bolničarsko diplomu prihodnji mesec v Glenville bolnici, kjer bo graduirala. Miss Vidigoy prihaja iz West Newton, Pa., kjer živijo njeni starši. Pozneje se namerava Miss Vidigoy ustanoviti v Clevelandu kot bolničarka. Mnogo uspeha!

Nova bolničarka

Miss Molly Bombach je graduirala v Charity bolnici kot bolničarka. Miss Molly Bombach je sestra priljubljenega župnika v Euclidu, Rev. Anthony Bombacha. Da bi mnogim bolnikom rešila življenje, je naša iskrena želja, Moly!

Ponovna poročila, da pride do miru in sporazuma med Kitajci in Japonci

Sangaj, 27. maja. Japonci bodo prenehali z vojno napram Kitajcem. Stroga cenzura sicer ne dovoljuje, da prihaja dovolj zanesljivih poročil v javnost, toda smatra se, da je prišlo med kitajsko in japonsko vlado do sledečega sporazuma: 1. Kitajske čete se umaknejo do črte, kakor jo označi japonski generalni štab. 2. Dokler ne pride do popolnega sporazuma se Kitajska obveže, da ne bo pošiljala čet preko velikega kitajskega zida in severno od Peiping-Mukden železnice. 3. Kitajski prostovoljci na fronti ne bodo dobivali več podpore od kitajske vlade. 4. Kitajska se obveže da bo kontrolirala anti-japonsko gibanje na Kitajskem. 5. Japonske čete se umaknejo za veliki kitajski zid, kakor hitro so prepričani Japonci, da je Kitajska spoznala svoje obveznosti. Japonci so doslej osvojili 600,000 kvadratnih milj kitajskega ozemlja, ali nekako toliko kot bi znesla površina enajst držav obseznosti kot je država Ohio.

Dr. Fred Makovec

Te dni se je vrnil v Cleveland po dolgoletnih studijah v Chicagi, Mr. Fred J. Makovec, sin dobro poznan in spoštovan dr. Makovec, 1233 East 17th St. v Cleveland, pač pa je dobil zdravniški naslov "Doctor," in ga moramo pravilno imenovati dr. Fred J. Makovec. Mladi doktor je z odličnim uspehom studiral na univerzi v Chicagi v osteopatičnem oddelku in po našem mnenju je dr. Makovec prvi slovenski osteopat v Ameriki. Osteopatična veda uči, da je treba ročno zdraviti kosti v človeškemu telesu v zdravstvene svrhe, in je zlasti zadnja leta ta metoda zdravljenja dosegla odlične uspehe. V kratkem odpre dr. Fred J. Makovec svoj urad v Clevelandu in sicer v sobi 202 Colonial Arcade. Mlademu in prvemu slovenskemu osteopatu v Ameriki želimo uspeh in ga vljudo priporočamo našemu občinstvu.

Jugoslovanska književnost

Mr. J. B. Mihaljevič nam sporoča, da je dobil prošnjo od American Library Association, da bi sporočil naslove vseh slovenskih novel in romanov, ki so bili priobčeni od leta 1900 naprej. Ameriška zveza knjižnic se zelo zanima za jugoslovansko literaturo.

Brihtne Slovenke

Z odliko sta izvršili trgovski tečaj višje šole v Bowling Green, Ohio, dve mladi Slovenki, Miss Margaret Skube in Miss Mary Hosta. Prednjačili sta vsem drugim v tesnospisu in strojepisju. Iskrene čestitke!

Na obisku pri starših

Dr. A. L. Prijatelj je prišel za par dni na obisk k svojim staršem na 6724 St. Clair Ave. Mladi slovenski zdravnik slušuje v St. Louis, Mo.

Busi za Euclid

V nekako 30. dnevih bodo začeli voziti po Euclidu posebni busi. Vozili bodo po Lake Shore boulevardu do okrajne meje in po Chardon Road, 200. cesti, Bab-bitt in Bliss Road. Voznina bo 10 centov, za otroke pa 5c.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 125, Mon., May 29th, 1933

Spominski dan

Dva različna svetova — Evropa in Amerika. V skoro slehernem oziru najdemo v Evropi drugačno mentaliteto in pojmovanje o splošnih zadevah in razmerah, kot ga pa imamo v Ameriki.

Vzemimo spominski dan za primer. V Evropi praznujejo spominski dan, to je, ko se spominjamo naših dragih, ki so odšli pred nami v večnost, v pozni jeseni, začetkom novembra meseca, ko hiti sleherni, komur ni zamrla iskrica ljubezni do svoje matere, očeta, brata, sestre, otroka ali ljubljenega bitja, na grobove, pod katerih prstjo počivajo umrli sorodniki ali prijatelji!

Tožna je narava v pozni jeseni, kot bi se z živimi hotela jokati in plakati za mrtvimi, ki v grobovih počivajo! Človek je v turobni jeseni, ko je narava zgubila svoj kras in cvet, nekako bolj naklonjen k turobnosti in melanholiji in se bolj živo zamisli v smrt onih dragih, ki so zapustili to dolino solz pred njim in premišljuje, kdaj pride na vrsto tudi on sam, mi vsi, da se srečamo na drugem svetu skupaj v novem življenju!

Da, srečamo! Amerika praznuje dan spomina svojih mrtvih v povsem drugem času kot Evropa. Spomin mrtvih v Ameriki nam priklide vsako leto dan 30. maja, ko je pomladanska narava v najbolj bujnem listju in cvetju, ko vse kar žari in kliče k sebi. Dočim pokladajo v Evropi otožne, zakasnele in skoro ovele zadnje jesenske cvetke na grobove svojih dragih, prinašamo v Ameriki najbolj pester cvetke na gomile, pod katerimi počivajo naši dragi!

Kako drugačno pojmovanje, kakšna razlika v mišljenju glede mrtvih v Evropi in Ameriki. Nov svet — Amerika — ima popolno drugo pojmovanje o svojih mrtvih! Amerikanec veruje v življenje in je simbolično postavil dan spomina svojih mrtvih na konec maja meseca, ko nas vsa narava vse naokoli najbolj živahno spominja na življenje, češ, s smrtjo se ni vse končano, pač pa so šli naši dragi v drugo, boljšo, večje, sijajnejše življenje, kjer ni tuge, pomanjkanja, bolečin, depresije in križi, kjer ni človeških zmot in trpljenja, kjer solnce neprestano žari, kjer se sreča vedno smehljaj.

Kolikokrat smo opazovali prizore, ko je v družini preminul oče ali mama, ljubljani sinko ali ljubka hčerkica, brat ali sestra! Kako nekateri od sile žalujejo, kako mnogi čezmerno in neprimerno glasno plakajo dneve in dneve ter s tem samim sebi povzročajo nepotrebne zunanje znake bolelosti, dočim bi morala prava tuga vladati v srcu, ne da bi s svojo lastno zunanjo in navidezno žalostjo motili in vznemirjali še druge!

In res je, kdor najbolj plače in na zunaj daje znake žalosti, ta bo slednjo najprej pozabil, dočim bo oni, ki mirno prenaša tugo v srcu, dolga leta slednjo nosil s seboj, in se od časa do časa zjokal skrijev, na tihem, v samoti, sam s seboj, ne da bi motil še druge v svoji sveti žalosti.

Amerikanec je tudi svoj Spominski dan tako uredil, da pride ob času, ko je narava v najbolj pestri svoji odeji! Milijone Amerikancev bo posetilo jutri grobove svojih dragih, odeli jih bodo v bujno cvetje, sklonili bodo glave v iskrenem premišljevanju, z gorko željo, da bi njih dragi še mogoče bivali med njimi, toda spominjajoč se cvetja, ki jih obdaja vse naokoli, se zamislijo tudi v drugo življenje na onem daljnem, daljnem svetu, kjer ni trpljenja in krize, kjer ni gorja in pomanjkanja, in kjer se našim ranjnim, ki so se pošteno in pravično poslovili od tega sveta, godi nebeško bolje kot nam v tej dolini trpljenja.

Kajti končno, kaj je ta naš svet, kot en sam silno dolg dan dela, neprestanega dela, skrbi, odgovornosti, prizadevanja. Vsi nosimo sicer odgovornost v sebi, da spolnujemo svoje dolžnosti napram sebi, bližnjemu in da skušamo koristno preživeti leta, ki so nam usojena na tem svetu, a končno vsakdo ve, da pride smrt neizprosno, sigurno in nas odvede s seboj v neznanu neskončnost.

Jutri je dan, ko lahko o tem premišljujemo, ko se z iskreno ljubeznijo spominimo naših dragih, ki počivajo v grobovih in se zamislimo enkrat v letu, da bomo prej ali slej tudi mi odšli za njimi, srečni v zadnjem trenutku zemškega romanja, ako se zavedamo, da smo pošteno vršili nalogo tekom našega zemškega potovanja!

D O P I S I**LEP USPEH KONCERTA V EUCLIDU**

Euclid, O.—Predno bom pisal nadalje, se moram prav lepo zahvaliti cenjenemu občinstvu, ki se je v tako lepem številu udeležilo koncerta in igre dramskega in pevskega društva Adria. In ne smem pozabiti naših mladih, tukaj rojenih fantov in deklet, ki so tako napredni in zavzeti za naš slovenski jezik, da se ne sramujejo

zajeti pesmice, kakor jo je pela njihova mati, ki jih je zibala. Le tako naprej, fantje in dekleta, naprej s srcem za slovensko pesem. Naša bela Ljubljana je lahko ponosna na vas, zato tudi jaz čestitam vsem pevcom in pevkam društva Adria.

V čast mi je omeniti tudi Miss Ireno Ogrin, ki nam je prišla zaigrat tako lepe komade

na harfo. Reči moram, da takega instrumenta še nismo slišali v naši naselbini. Le škoda, da se je program tako zavlekel, da nismo mogli slišati še par komadov od Miss Ogrin, ker vem, da je vsakega v srce ganila njena lepa slovenska pesem "Gorčez jezero." Tolaži nas pa upanje, da pride zopet kmalu med nas, mlade ameriške Slovence. Prav lepa hvala vam, Miss Ogrin, ki ste se toliko žrtvovali za nas in za naše društvo. Miss Ogrin je hčerka slovenskega trgovca z modnim blagom na 15333 Waterloo Rd., katero trgovino priporočam vsem našim članom in članicam, da ob priliki obiščejo to trgovino, kjer dobite fino blago in prijazno postrežbo.

Sedaj pa pridejo na vrsto naši muzikantje: brata Oblak in brata Potočnik. Povpraševanje je bilo od ene in druge strani, kaj so pa to za eni fantički, ki znajo tako zaigrati? Pa sem se kratko odrezal: "Če jih hočete bolj spoznati, pa jih povabite, kadar napravite kak ples ali kako drugo zabavo." In ker pa le ni bilo spravevanja konec, sem pa obljubil občinstvu, da na prvi prireditvi, ki jo priredi naše društvo Adria, bodo zopet prišli. S komurkoli sem govoril, vsak mi je naročil, naj vam v njih imenu čestitam. Zato rečem, da vam je čestitalo več sto ljudi in tudi jaz vam čestitam v imenu društva Adria za tako lepe komade in tolikega pripomočka k našemu koncertu. Priporočam se vam še za naprej. Čestitam tudi staršem Oblak in Potočnik k takim izbornim talentom, ki jih imajo njih sinovi.

Sedaj sem pa prišel do tistih treh tičkov, ki so jih ljudje videli v nedeljo igrati, pa se še

danes držijo za trebuhe samega smeha. Kaj pa so neki za eni tiči? No, to so muzikantje Ljubljanskega kluba iz bele Ljubljane. Ker vem, da jih poznamo, zato ne bom na dolgo vlekel. Pri vratih sem stal, pa je prišel zdaj eden, zdaj drugi, pa me je vprašal: "Kdo je pa tisti, ki je uzmoviča igral? Kdo je bil pa za župana? In kdo je pa ta, ki je bil za policmana?" Pa sem se oglasil: "Kako pa to, da ste ravno danes tako radovedni?"

"I kako bi pa ne bili, ko nas pa vse boli od smeha." "No, če pa že hočete vse vedeti, vam bom pa povedal. Kdo je igral uzmoviča? Kar na 185. cesto pojdite, pa si oglejte za Shawnee Ave. In ko boste našli to cesto, se ozrite na desno in tam boste videli prijazno delavnico, kjer se popravljajo čevlji. To je Mr. Ogrinova delavnica, tako da ne boste mislili, da ne zna še tudi kaj drugega napraviti, kot fino igrati v igrah. Kar do njega pojdite, pa vam bo takoj kak podplat ali peto popravil. Prav fino delo napravi in po nizkih cenah. Zato ga priporočam in še posebej pa članstvu društva Adria, da ga ne pozabite.

"Ravno tako tudi Mr. Poklar, on je pa na Tyronne Ave. Ta vam pa prav fino popravi avtomobile, naj bo tega ali onega izdelka. Zadovoljni boste z njegovim delom."

Torej prav lepa hvala vam, Mr. Ogrin, Mr. Križman in Mr. Poklar, prav lepo ste nas postregli s svojo igro in tako fino zabavali navzoče občinstvo. Bodite prepričani, da vas ne bomo pozabili.

Narodni pozdrav vsem skupaj, Louis Godec, Predsednik Adria.

POMISLEK O NAPREDNI STRUJI!

Cleveland, O.—Prosveta, Proletariat in Enakopravnost vedno in vedno povdarjajo, da so glasila napredne struje. Če bi človek pogledal samo naslove teh listov, bi verjel, da zastopajo "napredno" strujo (dasi nam ni še nikdar nihče v tej deželi analiziral: katera je napredna in katera je nazadnjaška struja), torej to je tista "napredna" struja, ki obstoji menda samo v tem, kdo zna bolj zmerjati, psovati in svojega bližnjega obrekovati? Ali je napredna struja tista, iz katere pride vsaka incitativa da uniči to, kar je za narod koristnega in dobrega? Ali se imenuje je naprednjak tisti, ki čaka z loparjem za ogalom in lopne po mimoidočem rojaku? Ali je naprednjak tisti, kateremu nobeno sredstvo ni dovolj podlo in nobeno blato preumazano, da ga ne bi vrgel sorojaku v obraz?

Poglejmo samo Enakopravnost! Ta se poslužuje pisave, katere bi se vsak vaški smrkavec sramoval. Levo in desno obmetava rojake z najgršimi imeni in vneto kaže pot drugim, da isto delajo. Le človek brez lastne kontrole in človek brez vsakega čuta sramote si dovoli kaj slinčnega. Kdor ljubi milo materino besedo in kdor je ponosen na lepo oblikovani in zgajeni slovenski jezik, ta se bo z ogorčenjem obrnil proč od takega lista, ki "izobrazuje" narod z najbolj izbranimi psovskami. In tak človek, tak urednik naj vodi napredno strujo do odrešilne točke!

Poglejmo si par teh "naprednjakov," ki pišejo v svojem glasilu. Ali je "naprednjak" Barbič že kdaj napisal kaj drugega kot klevete, psovke, zavijanja in natolcevanja? Ves njegov besednjak izbranih besed čepi pod njegovo "žlajfarsko" čepico. Se nikdar ni napisal kaj konstruktivnega, nekaj, kar bi bilo za napredek slovenskega naroda. Nikdar nam ni še pokazal poti do izboljšanja ekonomskih razmer. Ves njegov zmisel za napredek je menda v tem, kot je pisal pred nedavnim, da se bo v pristo-

rih, kjer je slovenska banka, kmalu teče 3.2 pivo. To bi bilo, po njegovem mnenju, velikega gospodarskega pomena za clevelandsko naselbino. Človek, ki vedno le psuje in zmerja, pa naj bo to že Barbič ali njegov urednik, kaže le vso nižnjo njegovega karakterja. Nobene plemenite misli nima, nobenega čuta za svetlobo. Na jeziku in v srcu ima vedno le grde klevete, izbratne psovke in v tem obstoji vsak njegova inteligentna naprednost. Človek, ki ne zna v lep in dostojnih besedah napisati svojih misli, pokaže samo to, kar je v resnici v njem in v čem obstoji vsa njegova inteligenca.

Preberite dopis ali uredniški članek takega človeka in vedeli boste kakke vrste človek je njega avtor. Kadar gre za zdražbo, ga dobite vedno med prvimi, kadar gre pa za dobro in pošteno stvar, ga ne vidite nikjer.

In to naj bodo verige naprednjastva? Smešno!

Dalje neki Louis Ilovac. Napreden je v toliko, da zna sramotiti blag spomin pokojne matere svojega sorojaka, ki je legla v hladni grob vsa v ljubezni do svojega sina. Hijenja in ne človek odkopuje grobove pokojnih. Sramota za vsakogar, kdor sramoti mater, svojo ali mater svojega bližnjega in še večja sramota je za tistega, ki z obrekovanjem oskrinja grob pokojnih, ki jih ne pust spati mirno spanje med pravičnimi. In še večja sramota je za list, ki sprejme v svoje kolone take dopise. Seve, Enakopravnosti je tako gradivo iskreno dobrodošlo. Gliha v kup štrih!

Ali ni tudi Ilovac imel mater? Ali ni mati nekaj nedotakljivega, pa bila taka ali drugačna. Zakrij si oči in sramuj se človek, ki drezaš v grobove pokojnih. In tak človek naj bi bil član napredne struje? Katerega bi ne bilo sram stati v vrsti poleg takega človeka?

Tone Podgoričan (Jontez) naj pa opere najprej svoje lastno perilo, potem naj ga gre pa še drugam. Metropola je eksistirala

brez tebe, ko so ti še lastni pristasi grozili z deportacijo in boš vedno obstojala, ko te bodo lastni pristasi pustili zdrkniti po dilci navzdol. Pri njem je socializem le preteza za pot do krita in nič drugega. On je le krita in ne socializma lačen.

Vi vsi, ki sta pošteni in ki se štejejo za naprednjake, ali vas ni sram stati v isti vrsti kot so taki individui, kot smo jih gor navedli? Ali ni vsakega poštenega človeka sram videti svoj

KAZANJE SLIK IZ DOMOVINE V NEW YORKU

New York, N. Y.—Na povabilo mladinskega odseka pevkega in dramskega društva "Domovina," je posetil g. An-ton Grdina iz Clevelanda tudi New York, kjer je priredil kar tri filmske predstave, ki so se vršile v soboto 20. maja zvečer in v nedeljo 21. maja popoldne in zvečer. Pokazal nam je pre-mikajoče slike iz naše lepe domovine in nam napravil velikansko veselje. Zanimanje je bilo tako veliko, da je bila dvorana pri vseh treh predstavah nabit polna občinstva in mnogi ljudje je moralo stati, ker ni bilo dovolj sedežev za vse.

Slike, katere je kazal g. Grdina, so neprecenljive. Vidi se toliko zanimivega in različnega, da smo se čudili, kako je mogel g. Grdina v tako kratkem času bivanja v domovini posneti toliko lepih pokrajin in toliko zanimivih prizorov iz življenja. Koliko materiala! Sprevod narodnih noš, tekma pevskih zborov v Ljubljani, pohod Sokolov, kmečki praznik, sejmi, delo domače industrije, delo na polju in v vinogradih, naše prirodne krasote in nebroj drugih zanimivosti smo imeli priliko občudovati. Pri vsaki predstavi je bil program spremenjen. Ker se je Mr. Grdina izjavil, da ima še mnogo nepokazanega materiala na filmskih kolesih, smo ga hoteli na vsak način pridržati, da bi nam dal še par večerov neskaljenega veselja, a žalibog ni bilo mogoče, ker se je moral podati na pot v Little Falls, Buffalo, Niagara Falls in Gowando, da tudi tam razveseli rojake, kakor nas je razveselil v New Yorku. Slike iz Domžal, Grobelj in Kamniškega okraja, je pa Mr. Grdina na splošno željo občinstva pokazal pri vsaki predstavi. In kako so ljudje uživali!

Bila je prisrčna zabava vsak večer in ploskanja ni bilo ne konca ne kraja. Posebno, kadar se je pokazala na platnu slika gospoda Grdine, ja vsa dvorana zagrmela v bučno ploskanje in s tem dala duška navdušenja ter priznanje gospodu Grdini.

Ljudstvo je s tem pokazalo, kako visoko ceni delo in trud moža, ki toliko žrtvuje časa in denarja, da napravi narodu par ur prisrčnega veselja. Predstavil pa nam ni samo ljubo domovino, ampak tudi nekaj iz življenja in napredka clevelandskih Slovencev. To je bila za otvoritev vsake predstave. Videli smo veličastno parado Slovenske dobrodnele zveze ob priliki razvija zastave društva sv. Ane; nadalje blagoslov nove cerkve sv. Vida in slovesno praznovanje slovenskih običajev v beli Ljubljani.

S zanimanjem smo sledili tudi tem slikam in marsikdo se je razveselil, ko je spoznal svojega znanca. Ko se je pokazal na sliki Mr. Louis Pirc, urednik Ameriške Domovine, ga je pozdravilo živahno ploskanje, kar znači, da ima precej znanec v New Yorku. Nekdo je glasno pripomnil, da se Mr. Plevniku cillinder prav dobro poda in tudi Kuharjeva Marjanca ni ušla neopažena.

Slike so v resnici vredne, da jih vidi vsakdo. Naj bo gospodu Grdini znak hvaležnosti obiskovalcev to, da je mnogo izmed njih posetilo predstave po dvakrat ter celo po trikrat in

dopis poleg dopisa Barbiča in njemu enakih? Ali ni vsakega poštenega in značajnega človeka sram poslati dopis v list, ki ima široko odprta vrata vsakemu psovkarju, čisto navadnemu hribovskemu pastirju, ki je dobil vso svojo izobrazbo na paši prikravah?

Narod, otrepi prah s svojih čevljev in vrzi odpadke, kamor spadajo — na gnoj.

A. Z.—I.

Če verjamete al' pa ne.

Saj pravim, smola je smola, ki se kakega človeka ravno takrat prime, ko mu je najbolj nevesečna in nepravdanska. Pa—saj nesreča nikdar ne počiva in vedno kolobajštra okrog in išče svojih žrtev. Taka nesreča je zadela tudi onavega Johna, ki ga sicer ni kaj takega zadelo, da bi moral iti po bližnjici s tega sveta, ampak vseeno mu ni bilo prav, ko je nekega jutra vstal z groznimi krči v želodcu. Kar v dve grbi se je držal, kot bi iz malna nesel in stokal je, da je bilo kar grdo.

"K dohtarju pojd, kaj se boš ongavil tukaj okrog, kot da boš imel mlade. Jaz te že ne bom gledala, da se tako kremžiš kot otrok, ki se napije sparnjenega mleka."

"Bom pa šel, stara, bom pa šel, samo če bom prišel do tje, ko me tako zavija. Le kaj sem požrl, bi rad vedel?"

"I, kaj si požrl? Pa ne da bi mislil, da sem ti zavdala. Si se že spet pira mrzlega napil in ti je prav, da se malo spokoriš," mu jih je nametala prijazna ženica.

"Uh, stara, ti lahko govoriš, ki te ne zavija. Ampak če bi tebe tako dajalo, pa bi moral takoj sklicati vse dohtarje vsega sveta skupaj in ti cegle gret in komelec kuhat, pa Bog ve kaj še."

"O ti hudoba ti, kaj pa gobezaš! K dohtarju pojd, ti pravim, da ti bo dal arenije!"

"No, saj že grem, Bog se me usmili, ki nimam nobene tolažbe od take žene."

Pride k zdravniku, ki ga temeljito preišče, mu pritiska tišči telefon na prsa in hrbet, mu pretipuje žilo in pogleda jezik, pa končno reče:

"Nič drugega ni, kot želodec ste si prehladili s preveč mrzlim pivom. Ako me hočete poslušati in če hočete, da si zopet popravite želodec, ne smete za dobo dveh mesec spiti več kot ene steklenice piva na dan."

"O tristotauzent milijonov... pa nimate nobenih drugih arcnij zame?" javka možak, ki mu je bilo pivo prava dušna paša.

"No, saj to vendar ni tako hudo, če boste nekaj tednov malo manj piva spili vsak dan."

"I seveda ni tako hudo, ampak prav bojim se..."

"Česa se bojite?"

"Bojim se, da se bom pijači čisto odvalil," jamra bolnik.

Ko pride John domov, ga ženica takoj pobara:

"No, Janez, kaj so rekli dohtar?"

"Kaj so rekli, prav to so rekli, kar ti jaz vedno pravim, pa mi ne verjameš. In tudi ne boš verjela, če ti povem. Ampak ne morem drugače, kot povedati čisto resnico. Dohtar je rekel, da imam zato krče v želodcu, ker premalop pive pijem. Vidiš, ti se pa vedno vsajaš, če ga spijem par flašč. Dohtarju boš pa menda ja verjela. In če nočeš imeti bolnega dedca pri hiši, nikar ne jezika, če ga spijem vsak dan nekaj. Uh, kar prec'moram iti doli na vokal, da ga spijem par kozarcev."

Ženica je sicer zmajevala z glavo nad čudno odločbo zdravnika, ampak rekla ni nič, saj dohtarji morajo že vedet, kaj govorijo.

△ Gospodinjo je obiskala prijateljica iz mladih let in vsa ponosna ji je razkazovala pohištvo in lepo stanovanje. Ker je več stvari prinesla k hiši, ko se je poročila, je pri tem in onem predmetu ponosno pripomnila: "Vidiš, to je še tudi iz mojih dekliskih let."

"Mama, ali sem tudi jaz iz tvojih dekliskih let?" se oglašil njena mala hčerka, ki je zvesto vekla mamine besede na uho.

Vabimo na slavnost!

Euclid, O.—Skupna društva v Euclidu, O., priredijo na 3. in 4. junija veliko slavnost v korist svojega društvenega doma v Euclidu. Prosi se vse cenjeno občinstvo od blizu in daleč, da se udeleži te slavnosti, da nam pomagajo do boljšega uspeha, ker to bo v korist vsemu občinstvu, da si obdrži svoj lastni društveni dom. Tako imamo vsaj svoje prostore, da lahko tam zborujemo, prirejamo svoje zabave v njih, kjer se shajamo in pogovorimo eden z drugim, v dobrih in slabih časih. Prosi se cenjeno občinstvo, da deluje v korist naše naselbine, da pokažemo narodu skupno moč in kaj za zmoro jugoslovanski živelj v Euclidu. Zlasti na 4. junija vsa vabimo vse skupaj, da se snidete na vrtu Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. Narodni pozdrav vsem skupaj, John Korenčič.

Skupna društva SSPZ.

Nocoj večer, v ponedeljek, 29. maja, priredijo skupna društva S. S. U. Zveze v Clevelandu, The Utopians, The Spartans in The Rovers, prijazno mladinsko plesno veselico v S. N. Domu. Vstopnina je proti posebnemu povabilu, katerega lahko dobite pri posameznih članih omenjenega društva. Bo v resnici izvrstna zabava.

"Verovšek" na pikniku

Priljubljeno dramatično društvo "Verovšek" priredi julija meseca velik izlet v pristo naravo za vse igralce in njih prijatelje, kot seveda tudi za igralce in njih prijateljice. Čas in dan bomo pravčasno naznanili.

Odpeljana v bolnico

Pretekli teden je bila odpeljana v Woman's bolnico Mrs. Mildred Skufca, 18709 Kildeer Ave. V bolnici se je morala podvreči težki operaciji. Mrs. Mildred Skufca je hčerka dobro poznane naše slovenske družine Mr. in Mrs. Louis Rehar. Želimo ji, da bo čimprej in dobro okrevala.

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

1933	MAY	1933
So	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

MAJ

JUNIJ

3.—Začetek proslave petletnice kluba Ljubljane, v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

4.—Peta obletnica "Ljubljane," skupna društva v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo velik piknik na Špelkotovih farmah.

4.—Graduiranje osmorazrednikov šole sv. Kristine v spodnji dvorani.

4.—Društvo Tabor, SNPJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.

11.—Gnezdó broj 86 H. B. Z. priredi piknik na prostorih S. D. Doma na Recher Ave.

11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.

11.—Mladinska šola Slovenskega Narodnega Doma priredi izlet na Močilnikarjeve farme.

11.—Društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

11.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ, piknik pri Zornu na 4388 Bradley Rd.

18.—Društvo Naš Dom št. 50 SDZ, piknik v Maple Gardens.

18.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjeve farme.

18.—Fara sv. Nikola, piknik na prostorih S. D. Doma na Recher Ave.

18.—Farni piknik fare sv. Kristine na Špelkotovih prostorih.

18.—Društvo Kranj, piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

18.—Podružnica št. 47 SZZ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

25.—Clevelandski Sokol, veselica in telovadba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

25.—Pevsko društvo Soča, piknik na Močilnikarjevi farmi.

25.—Zdržene podružnice in klubi Slovenske ženske Zveze v Clevelandu priredijo piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

25.—Društvo Mir št. 142 SNPJ, piknik na Pintarjevih farmah.

JULIJ

2.—Dramatično društvo Abrašević priredi izlet na Močilnikarjeve farme.

2.—Odsek 21 HBZ, piknik na prostorih S. D. Doma na Recher Ave.

2.—Cerkveni piknik fare sv. Lovrenca na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

2.—Euclid Rifle Club, piknik na Močilnikarjevi farmi.

9.—Skupna pevka društva v Clevelandu priredijo skupen koncert na prostorih Slovenskega društvenega doma na Recher Ave.

9.—Slovenska godba Bled, piknik na Močilnikarjevi farmi.

9.—Društvo Naš Dom št. 25 SDZ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

16.—Slovenska Zadrzna Zveza, praznovanje 20-letnice.

16.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik na Pintarjevih farmah.

16.—Društvo sv. Antona Padovanskega, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

16.—East End Social Club, piknik na Močilnikarjevih farmah.

23.—Skupna društva župnije Marije Vnebovzete priredijo izlet na Močilnikarjevi farmi.

23.—S. P. P. S. društvo Cvet priredi piknik na prostorih fa-

re sv. Lovrenca v Maple Gardens.

23.—Društvo Jutranja Zora, odsek broj 337 H. B. Z. priredi piknik na vrtu Slovenskega društvenega doma na Recher Ave.

23.—Pevsko društvo Cvet, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

30.—Društvo sv. Nikola št. 26, piknik na prostorih S. D. Doma na Recher Ave.

30.—Farni piknik fare sv. Kristine na Špelkotovih prostorih.

30.—Samostojni pevski zbor Zarja priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

30.—Društvo sv. Rešnjega Telesa, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

AVGUST

6.—Skupna društva S. S. P. Z. priredijo piknik na prostorih Slovenskega društvenega doma na Recher Ave.

6.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo velik piknik na Špelkotovih farmah.

NENAVADNO PRESENEČENJE

Girard, O.—V prijetno dolžnost nama je, da se zahvaliva vsem najinim dobrim prijateljem, ki so naju v torek zvečer, 23. maja, tako iznenadili s surprise party, nama v počast, ko sva obhajala 30-letnico srečnega zakonskega življenja.

Vse se je izvršilo nekako takole: Ob šestih sem šel, kot navadno vsak teden, nič hudega sluteč, na večerjo v Kiwanis klub. Soproga mi je naročila, naj pridem po večerji k sinu v vas, kamor da bo tudi ona prišla. Rekla mi je, da je prišla sinaha Henriette še opoldne in naju povabila v vas. Tako je odšla iz hiše tudi moja soproga, nič sluteč, posebno še, ker jo je naša Mary zadrževala, češ, da je vedno tam gori in naj enkrat doma ostane.

Tako smo prišli nazaj ob poldevetih. Najini otroci so bili pa vsi doma, kakor po navadi okrog hiše. Gremo v hišo in ravno sem se hotel komodno vvesti, ko nas naša Zofi pokliče v klet, češ, da ima nekaj za naju. Pridemo na stopnice v klet, pa kar naenkrat nam zagrmí nasproti: surprise, surprise! In že so nas obkolili vsi navzoči in iskreno čestitali. To je bilo tako veselo in obenem tudi ganljivo presenečenje, kajti od kar sva skupaj, celih 30 let, nisva še kaj takega doživela. Nikdar ne bova tega večera pozabila!

Povedati hočem tudi, kaj je še vse bilo v kleti. Bila je dolga, lepo pogrnjena miza, na sredi mize velika torta z napisom—23. maj—čestitke—30 let srečne ljubezni. Bilo je polno cvetlic na mizi in še vse okrog; polno raznovrstnih jedil in pijače in daril.

V resnici ne veva, kakšne besede bi rabila, da bi se za vse to dostojno zahvalila. Ta večer je bil velikega pomena za naju oba, posebno še zato, ker sva zjutraj sprejela brzobjav od Mr. Kolarja iz Clevelanda, ki je poslal čestitke. Rekel sem, da je on edini, ki se naju je spomnil. Oba s soprogo sva bila ene misli, namreč, da imava samo enega prijatelja in še ta mora biti iz Clevelanda! Ali zelo, zelo sva se motila. Zato torej hvala vam, najini dragi prijatelji, ki ste bili navzoči in ker ste se toliko potrudili in storiili za naju. Ob priliki vam hočeva povrniti. Hvala tudi Mr. Kolarju za čestitke.

Navzoči na zabavi so bili: Mr. in Mrs. Anžiček, Mr. in Mrs. Tony Gabrovšek in sin Tony, Mr. in Mrs. Tom Godec,

6.—Znamenit izlet collinwoodskih groceristov in mesarjev na Močilnikarjevi farmi.

13.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na Goriških prostorih na Green Rd.

13.—Dramatično društvo Abrašević priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

13.—Društvo sv. Jožefa, št. 169, KSKJ, priredi svoj letni društveni piknik na Pintarjevih farmah.

20.—Pevsko društvo Slovenija, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

20.—Dramsko društvo Ivan Cankar priredi izlet na Močilnikarjevo farmo.

27.—St. Clair Rifle Club ima strelske vaje in piknik na Močilnikarjevi farmi.

OKTOBER

28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

29.—Društvo Danica št. 11 SDZ praznuje dvajsetletnico obstanka z veliko veselico v S. N. Domu.

NOVEMBER

29.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

29.—Društvo Napredek priredi card party v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

in sinova Eddie in Willie, Mr. in Mrs. John Leskovec ml., Mr. in Mrs. John Zore, Mr. in Mrs. Frank Zalokar in hčerka Mili, Mr. in Mrs. Kogovšek, Mr. Fric Kronberger, Mr. John Jesenko, Mr. Tony Lapajne in naš mladi muzikant John Jančar ter vsi domači in naša Henriette in Joe. Še enkrat vam prav lepa hvala vsem za vse, kar ste storili za nas in še posebna zahvala uredništvu Ameriške Domo-

vinč za čestitke in za tako veliko presenečenje, ki se nam je izkazalo v listu. In lepa hvala tudi Gospodinjemu klubu za poslane čestitke.

Obenem hočeva še omeniti, da se poslovi najin sin Joe skupno s svojo soprogo od nas začasno in odpujčeta proti starem kraju, namreč na Francosko k njeni rodbini na obisk in potem gresta tudi v Jugoslavijo obiskat naše sorodnike. Kdaj se vrneti, ne vesta še. Želimo jima vsa družina srečno pot in Bog dal, da bi srečno tudi prišla nazaj med nas.

Prav lepo pozdravlja vse skupaj,

Mary in Joe Cekuta.

VDOVEC PRI ŽIVI ŽENI

V nekem madžarskem mestu se je pripetilo, da je postal neki obrtnik na poseben način vdovec. Z ženo že več let nista živela skupaj. Te dni se je izprehajala žena po domačem pokopališču, kjer je naenkrat zagledala v svoje presenečenje križ, na njem pa lastno ime. Nenadno odkritje, da je že več mesecev mrtva in da spi večno spanje na domačem pokopališču, jo je seveda močno presenetilo. Takoj je odšla na državni urad, da se prepriča, kako je nastala ta ne-ljuba pomota. Tam so ji pa povedali, da ne spada več med žive, češ, da si je že pred meseci končala življenje in da jo je globoko žalujoči mož po vseh pravih pokopal. Presenečena žena se je takoj obrnila na policijo, ki je njenega moža zaslišala. Mož je priznal, da si je bil pokopal po ženinem odhodu drugo družico, ki je z njo živel v skupnem gospodinjstvu. Njegova družica se je pa prer meseci obesila in mož je jo dal pokopati pod imenom svoje zakonske žene, ki je o nji vedel, da še živi. Seveda se bo moral zagovarjati pred sodiščem, ker je hotel tako lahko in hitro postati vdovec, kar pa ne gre.

BELI MENIHI

POVEST IZ PRVE POLOVICE
XII. STOLETJA

Spisal Ivan Zorec

"Stori, kar hočeš!" je Henrik godrnjal. "Vem pa, da boš brez Eme prav slabo opravil pred Urhom."

Majnhalm je sedal, vstajal in stopal sem, tja, naposled je vzdihnil: "Pa naj jo vzame!"

"Saj drugače ni mogoče!" se mu je Henrik posmehnil.

XIII.

Drugi dan sta sredi lepega dopoldneva res jezдила čez Vrhe na Kravjek; za njima se je po slabi poti spotikalo veliko spremstvo. Tako bahato spremstvo je bilo nepotrebno, saj pot ni bila dolga in napada se tudi ni bilo bati od nikoder; ali Majnhalm je hotel, da se Urh Ljubljanski spomni, kako mogočen je višnjiški gospod in kako odličen njegov rod.

Brat in sestra sta molčala vso pot. Njega je skrbelo, kako se bo izmotaval Urhu, ki ga bo bržkone trdo pestil; skladal je zagovor za zagovorom, vendar pravega, da bi rekel: tale pa bo! ni in ni mogel ugeniti.

"Nič se ne bom posebno otepal, še zaresko bi se mi kaj, da bi me sitnež ljubljanski potipal še za katero drugo žilo!" je naposled sklenil. "Saj je Ema tu," se je zanašal. "Zakaj pa je Bog ženski ustvaril jezik?"

Grofinja Ema, pobožna ženska in ljubeča sestra, je že doma dosti ujedala razuzdanega brata; zdaj je nejevoljno molčala in otožno premišljevala, kako bi zavrla divje življenje na višnjiškem gradu.

"Majnhalm se mora oženiti, sicer zanj ne bo prav!" je našla misel, ki se ji je zdeli pravša in prava. "Tudi Henrik se lj potlej unesel in kam priženil."

Majnhalm je nenadoma pridržal konja, nosnice so mu zadrtale od vznemirjenja, oči so se uprle v daljo na desni strani in so mračno obstale.

Po stari cesti čez llovo goro se je navzdol spuščala četica potnikov s tovrstnimi konji.

"Kdo so?" ga je grizlo. "Kako se upajo golomišiti tod brez vednosti Višnjiških?" Brž je velel hlapcu, naj skoči in pozve, kdo so, odkod in kam gredo, kaj tovorijo in pokaj se ne oglašijo na višnjiškem gradu, da bi plačali potno davščino. Hlapec je zdriral in se je kemalu vrnil.

"Zidarji iz Ckeda," je na kratko povedal. "Oglejski oči jih je poslal v Stično, da bi zidali samostan; tovorijo pa le zidarska orodja in svoje potne potreščine."

"In zakaj se izogibajo Višnje gore?"

"Pravi, da jim je preveč od rok; sicer pa da potujejo z varstvom očakove oblasti v samostansko gosposčino in da ne poznajo navad tega divjega kraja."

Majnhalma je pogrelo, da je kar zardel od togote. Če ne bi bilo Eme, bi šel in jih poučil o navadah "tega divjega kraja," da bi jih pomnila noverga smrti.

Urh Ljubljanski je bil tisti dan prav dobre volje.

Pravkar je na Kravjek pridiral brz sel grofa Otona Ostrovrharja s Svibnega in naznanil, da plemeniti in mogočni gospod grof in njegova plemenita in lepa hči grofična Zofija prihajata v goste in da sta nemara že prav blizu.

"Kje si se ločil od njiu?" je slastno izpraševal sla.

"V Metnaju nad Stično."

"In se nisi kaj mudil spotoma?"

"Vso pot sem dirjal. Konj je dober. Kaj dosti več ko eno uro nisem potreboval do semkaj."

"Zdaj zdaj utegneta biti že tu," je Urh dognal in se umeknil na grajski stolp, da bi že od da-

leč zagledal mila gosta. Oči so mu iskale proti Stični, misli pa so se bale.

"Ostrovhar je pobožen mož in zelo cerkven; saj je stiskemu samostanu za zveličanje dvoje duše že v dar namenil pet kmetij pri Litiji," je vedel. "Kaj, ko bi ga menihi kje prestregli zdajle in mu potožili, kakovih jim je bilo ondan slišati na Kravjeku?"

Te misli se je res ustrašil. Da, če bi Ostrovhar to zvedel, ne bi bilo prav nič nemogoče, da bi od trmoglave gorečnosti ovrgel zme-nek, ki ga ima z njim, in da mu ne bi dal Zofije.

"Zbogati se bo treba z menihi, zbogati," je spoznaval. "In Višnjiške obuzdati, da bo tudi meniham všeč!"

Iz takih misli ga je vrgel rog grajskega čuvaja, ki je naznanil, da se nekdo bliža. Ozrl se je in je tudi sam opazil Višnjiškega z velikim spremstvom.

"In prav danes mi pride ta rogovilež!" je nejevoljno stresnil z glavo in se spomnil sovraštva, ki je zaradi deželoupravnih zdraz razdvajalo rodovino mogočnih grofov Šponhajmov, koroških vojvod, in rodovino v Savinjski in Slovenski krajini slavnih in bogatih grofov Plajen-skih...

Ha, in zdajle je prilika za hud udarec po grofih Plajenjskih v Višnji gori... In te maščevalne želje so se kmalu umikale prejšnjim mislim in skrbem. Pa obraz se mu je brž zjasnil, neka misel ga je udobrovoljila.

"Saj res!" si je pokimal. "To bi potažilo menihe in pridobilo Ostrovharja!"

Voljna misel ga je do kraja udobrovoljila, pogled mu je spet tipal proti Stični, srce je šlo z njim in iskalo grofično Zofijo.

Po dolini se je mirno igral lahak veter, sušil njive, že za ajdovo sev razgaljene, in prebiral listje na drevju, — le cestnega prahu, ki ga mežgajo konjska kopita, ni dvigal še nikjer.

"Preden prideta, bom z Višnjiškim že opravil," je dejal in odhitel v viteško sobano, kjer sta ga čakala Majnhalm in Ema.

"O veleplemenita gospa grofinja, kaj pa vi? Neskončno me veseli, da vas smem pozdraviti pod svojo streho!" je Urh v zadregi pozdravljaj Emo, ki je ni pričakoval in ki mu bo najbrž v napoto, ko ji bo sodil brata.

"Kako pa kaj vaš mož in moj prijatelj veleplemeniti gospod Volfrad grof Ortenburžan?"

"V Savinjsko krajino je odšel že pred mnogimi dnevi, da bi videl, kako oskrbniki gospodarijo našim posestvom in da bi gradovom dal pregledati in popraviti utrdbe."

"Pa ne da bi se bal vojne nevarnosti?" se je ustrašil tudi za svoj ugled, če bi se izkazalo, da imajo drugi bolj bister pogled in bolj oster voh za javno varnost.

"Tisto menda ne," se je Ema nasmehnila; "le zaradi previdnosti, pravi, je prav, če so utrdbe in dvorci zmerom, kakor morajo biti."

"Da, prijatelj Volfrad je skrben gospodar in pameten mož!"

"In njega, ne mene, bi zdajle imeli pod svojo streho, če bi bil doma!"

"Ne, ne—prav je, kakor je, veleplemenita gospa grofinja," ji je vljudno ugovarjal. "Njega vidim večkrat nego vas!"

"A tudi danes sem le ponizna prosilka pred vami, veleplemeniti gospod vojvoda!" se mu je priklonila.

Majnhalmu se je srce topilo od zadovoljnosti in resničnega občudovanja, kako ti Ema zna mečiti tegale v svojo moč in oblast zagledanega Urha.

Kakor kakov azijski malik je Urh, debel in zalit, široko sedel in rdel od ponosa, tako so ga mehko božale prikupne besede ugledne in mogočne grofinje.

"Nobene prošnje vam ne bi bogel zavrniti, veleplemenita gospa!" je dejal, vstal in se ji globoko priklonil.

Tudi Ema se je dvignila,

sklenila roke in dejala: "Prosim vas, veleplemeniti in pravični gospod vojvoda, da bi bili milosten sodnik mojemu bratu!"

Urh se je obraz zmrščil, oči so šele zdaj obstale na Majnhalmu in so se preteče zasvetile.

"Saj bi poravnal škodo in obljubil, da ne bo nikoli več storil kaj takega," je gladila.

Urh je še zmerom molčal in trdo gledal obtoženca, ki je umikal oči.

"In pomislite, pravični in silni gospod vojvoda, v kakovi pušči živi s svojima bratoma in da nima žene, ki bi ga blažila s svojo ljubeznijo," je zagovarjala.

"Višnjijski grad je razvpt!" je Urh rekel rezno. "Ne božjih ne posvetnih zapovedi mu ni mar!"

"Ne ugovarjam, samo opominam, da je ta isti grad omogočil ustanovitev samostana v Stični in da mu je baš brat Majnhalm obljubil tudi vso nadaljnjo pomoč, posebno tudi še ob zidanju," je Ema hitro povedala. "Kakor voda gasi ogenj, tako dobra dela brišejo grehe," se je Urh domislil pobožne rečenice, ki jo je pred kratkim slišal nekje, in je pokimal.

"Izbrišite mu tudi vi, pa v vašo roko obljubi, da samostanu podari tri kmetije v Gabru!" je posredovala.

Urh, ki mu je bilo do zboganja s samostanom in ki mu je dobra misel malo prej na stolpu že skrojila podobno sodb o prid samostana, je stegnil roko, Majnhalm je rahlo segel vanjo in jo poljubil.

"Čestitam vam!" je Urh rekel ves vesel, da mu sodb se izreči ni treba in se z njo za-meriti mogočnemu plemiču.

"Srečen dan ste si izbrali za sodb in dobrega zagovornika. Naročil bom pisarju, naj napiše darilno pismo o tistih treh kmetijah. Ko boste podpisali pismo, bom pozabil Stehan."

"Hvala vam, gospod vojvoda!"

"In pazite, da se nikoli več ne vidiva na sodbi!" je zapretil.

Z grajskega stolpa je zategnjeno zavečal čuvarjev rog. Urh se je vznemiril in hitro povedal, kdo je prišel.

"Ne oddidita še domov, ostanita, sicer bi grof Ostrovhar menil, da mu ne privošim družščine!" je prosil in je bil vesel, da bo Ostrovhar videl, kako odlični gostje ga obiskujejo.

"Rada, rada!" se je Ema smehljala. "Veselim se Zofije, prijateljci sva!"

Že je zinil, da bi govoril o Zofiji in se hvalil in bahal z njo, češ, moja bo, njen oče mi jo je že obljubil, pa se je spomnil, da bi se nemara močno prikupil, če bi mila gosta pozdravil že tam pred gradom.

Domislek mu je bil tako všeč, da je kar stekel venkaj.

Majnhalm se je nasmehnil Emi in ji rekel:

"Hvala ti, sestra, dobro si opravila!"

"Premagovala sem se in hlinila, da me je še zdaj sram."

"A temu napihnjencu je bilo vse zares! In takle praznoglavčec je največji gospod v deželi."

"Pa ga hvalijo in spoštujejo."

"Ker tisto najbolje stori, kar na miru pusti," se je Majnhalm nasmehnil. "In pusti na miru skoraj vse, ker je pač bebec; samo nam, ki se peklimo po odročnih gradovih, rad prav pridno nagaja. Sicer si seveda domišljuje, da vse zna in pozna in da je na vsem svetu prvi on, potlej da je prav velik kup blata in čez dolgo dolgo šele spod Bog!"

"Nisem vedela, da imaš tako strupen jezik!" se mu je smejala.

"Ker me jezi, da sem se mu moral klanjati zaradi stvari, ki se povsod godi."

"Obljubil si, da se z njo ne boš pregrešil nikoli več!"

"Kar sem ti obljubil, ne bom St., zgoraj

prelomil!" jo je pomiril. "Zelo prav je, da Ema Henrk ni mogel iti z menoj!" je čez čas domislil. "On mu ne bi bil za molčal nobene!"

"In sodba?"

"Bi bila prav nemilostna, vem."

"Zato Henriku ne smeš vsega praviti, prevelik zaletel je!" mu je zabičila.

"In še to ti

WILLIAM HARRISON AINSWORTH:

JACK SHEPPARD

Originalni prevod za "Ameriško Domovino"

"Saj sem mirna, popolnoma mirna," je zagotavljala Winifred. "Prosim vas, nikar ne stopajte tako skrivnostno, temveč povejte mi, kar veste."

"Nu, ker tako ukazuje, moram pač ubogati," je odvrnil Kneebone. "Toda pripravite se na strašen udarec."

"Za božjo voljo, nadaljujte vendar!"

"Torej izvedite resnico!" je rekel Kneebone v tonu hinavskega obžalovanja. "Ampak, ali ste res pripravljeni?"

"Da, da," je odvrnila Winifred. "To odlašanje je hujše kot resnica."

"Skoro bojim se vam povedati," je rekel Kneebone, "toda Thames Darrell je bil umorjen."

"Umorjen!" je ponovila Winifred.

"Da, zverinsko umorjen po Jacku Sheppardu in Blueskinu," je odvrnil Kneebone.

"Ne, ne, ne!" je vzkliknila Winifred. "Tega vam ne morem verjeti. Napačno ste informirani, Mr. Kneebone! Jack je morda vsega zmožen, toda prepričan sem, da ne bi nikoli dvignil roke na Thamesa Darrella, svojega prijatelja!"

"Velikodušno, plemenito deklet!" si je mislil Jack v svojem skrivališču. "Jaz imam dokaz za svoje trditve," je odgovoril Kneebone. "Umor je bil izvršen potem, ko sta Jack in njegov tovariš izropala mojo hišo. Vašemu spoštovanemu očetu nisem hotel tega povedati, toda bodite prepričani, da je to resnica."

"Prav je, da mu niste tega omenili, kajti on je že itak ves iz sebe zaradi misterioznega izginotja Mrs. Sheppard. Toda predmet tega poseta je bila usluga, katere bi se storila Jacku, dočim vi pravite, da Jack ne potrebuje njegove pomoči, česar pa ne morem verjeti."

"Zatrjujem vam, da je ne potrebujete," je rekel Kneebone. "Toda nikakor ne morem razumeti, kako bi mu mogel vaš oče pomagati?"

"Mr. Bird, ki je čuvaj na stolpu jetnišnice, je naš stari prijatelj, in on ima znanje med jetničarji Newgate jetnišnice," je odgovorila Winifred. "S pomočjo Mr. Birda in jetničarjev, upa moj oče, da bi se našla prilika, ki bi omogočila Jacku beg."

"Ah, tako!" je rekel Kneebone. "Nu, to bo treba pač preprečiti," je dodal v mislih.

"Želela bi, da ste bili napačno informirani glede Thamesa Darrella," je rekla Winifred, "toda rctim vas, da ne zinet napram mojemu očetu ničesar tega, kar ste meni povedali. Moj ubogi oče je v takem stanju, da ne bi tega prenesel."

"Zanesite se name," je odgovoril Kneebone. "Se eno besedo, preden se razstaneva, ljuba deklica, — samo eno besedo," je rekel, prizadevaje si, da bi jo pridržal. "Nikakor si ne bi upal nastopiti spet s svojo snubitvijo, če bi Thames še živel, ker vem, kako drag in ljub je bil vašemu srcu, ampak zdaj, ko ga ni več med živimi, vam zopet ponujam svojo roko."

"Molčite o tem!" je rekla Winifred. "Ali je zdaj čas za tako govorjenje!"

"Morda res ni zdaj primeren čas," je rekel Kneebone, "toda moja velika ljubezen do vas naj mi to oprosti. Vse moje življenje bo posvečeno vam, ljuba deklica. In če bi vedeli, kako zelo je bila ta zveza pri srcu vaših ubogih materi, katere spomin mi

bo vedno svet, tedaj se ne bi več upiral."

"Gospod!" ga je ukorila Winifred.

"Če privolite, me boste storili s tem najsrečnejšega človeka na svetu," je rekel Kneebone, ki je v tem trenutku padel pred njo na kolena, jo prijel za roko ter jo pokril s poljubi.

"Pustite me!" je vzkliknila Winifred. "In povem vam tudi, da ne verjamem niti besede tega, kar ste mi povedali."

"Pri Bogu!" je zaklical Kneebone. "Kar sem vam povedal, je tako resnično, kakor je resnična moja ljubezen do vas!"

"Ako je bil Thames res umorjen, tedaj ste vi njegov morilec!" je rekla Winifred. "Pustite me odtod!"

Kneebone ni ničesar odgovoril, pač pa je planil hitro na noge ter zapahnil vrata.

"Kaj pa mislite?" je vzkliknila Winifred, prestrašena.

"Samo to, da dobim zadovoljiv odgovor na mojo ponudbo," je odgovoril Kneebone.

"Ampak to ni način, da bi mogli pričakovati zadovoljivega odgovora," je rekla Winifred ter stopila proti vratom.

"Nikamor ne boste šli, ljuba deklica," je rekel Kneebone ter jo ujel za roko, "dokler mi ne odgovorite! Vi morate biti moja — in boste moja!"

"Nikoli!" je odgovorila Winifred. "Tako me izpustite, sicer pokličem na pomoč svojega očeta!"

"Kar pokličite ga," je rekel Kneebone, "toda zapomnite si, da so vrata zaklenjena."

"Počast!" je vzkliknila Winifred. "Na pomoč! Na pomoč!"

"Zaman je vaše klicanje!" je odgovoril Kneebone.

"Motiš se!" se je zdaj oglašil Jack ter stopil iz svojega skrivališča. "Tako jo izpusti, lopov!"

Oba, Winifred in Kneebone, sta ostrmela, ko sta uzrla Jacka, ki je izgledal, pokrit s prahom in ometom, in smrtno bled v sled nečloveškega truda, ki ga je pravkar prestal, bolj podoben prikazni iz drugega sveta kakor pa živemu človeku.

"Pri vseh hudičih, kaj si res ti, Jack?" je rekel Kneebone.

"Da, jaz sem," je odgovoril Sheppard. "Pravkar si povedal nesramno laž, ko si rekel, da sem jaz umoril Thamesa Darrella, za katerega bi vsak dan daroval svoje življenje. Tako prekličite lažljive besede, ali pa boš imel z mano opravka!"

"Kaj pa naj prekličem, potepin!" je vzkliknil Kneebone, ki je spet pridobil prisotnost duha. "Kolikor je meni znano, je bil Thames Darrell umorjen, in umoril si ga ti!"

"Prekleti lažnjivec!" je zavpil Jack Sheppard, vzdignil svoj težak železni drog ter ga pobil kakor vola na tla.

"Ubil si ga, Jack!" je vzkliknila Winifred prestrašena.

"Ne, nisem ga ubil," je odvrnil Jack, "dasi bi ne bilo nobene škode, če bi ga! Saj ne verjamem njegovim lažnjivim besedam, Winifred?"

"Ne," je odgovorila deklica, "ker vem, da nisi zmožen, storiti kaj takega. Ampak, kakšna sreča te je prinesla sem ob takem času?"

"Pravkar sem pobegnil iz Newgate jetnišnice," je odvrnil Jack, "in več kot dovolj sem poplačan za ves trud, ki sem ga pravkar prestal, ker mi je bilo mogoče tebe rešiti. "Ampak povej mi," je pripomnil, "ali niste ničesar slišali o Thamesu izza

one noči, ko sem prvokrat pobegnil?"

"Ničesar," je odvrnila Winifred. "One noči je odšel ob desetih z Dollis Hilla, nakar se ni več vrnil. Moj oče je vsepovsod poizvedoval za njim in razpisal je tudi veliko nagrado za njegovo odkritje, toda nobenega sledu ni za njim. Najprej je tebe osumil, toda si je kmalu izbil to misel iz glave."

"Moj Bog!" je vzkliknil Jack.

"Oče je vse preiskal in je šel celo v Manchester in je obiskal tudi ljudi v Ashton Hallu, posestvu Sira Rowlanda, toda ničesar ni izvedel ne o Thamesu, ne o Sir Rowlandu, ki je po vsej priliki odšel iz dežele."

"Da, odšel je iz dežele, da se nikoli več ne vrne," je rekel Jack mračno. "Preden napoči jutro, bom vedel, kaj se je zgodilo s Thamesom, ali pa pri tem sam poginem. Zdaj pa mi povej, kaj se je zgodilo z mojo ubogo materjo."

"Odkar si ti tako misteriozno izginil, je bila ona bolna," je odgovorila Winifred, "tako bolna, da smo vsak dan mislili, da bo izdihnila. Poleg njene telesne bolezni, se je pričela pri njej zopet pojavljati tudi duševna bolezen. V tork večer se je počutila boljše in jaz sem odšla za malo časa od nje ter jo pustila spečo na zofi v mali sobi, kjer se je tako rada zadrževala, —"

"Nu?" je vprašal Jack nestrpno.

"In ko sem se vrnila v sobo, sem našla okno odprto in sobo prazno. Nje pa ni bilo več nikjer."

"Ali si opazila sledove kakih stopinj?" je vprašal Jack.

"Poleg okna je bilo nekaj od-tisov, o katerih pa nismo mogli dognati, če so bili sveži ali so bili morda že od prej tam," je odvrnila Winifred.

"Moj Bog," je vzdihnil Jack. "Moje zle slutnje so se uresničile! Ona je v Wildovi oblasti!"

"Pripomniti moram še, da je bila najdena ena njenih copat na vrtu," je rekla Winifred. "Moj oče je vse preiskal, toda je ni mogel najti."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"Se nekaj ti imam povedati, Jack," je rekla Winifred. "Kmalu po tvojem zadnjem obisku na Dollis Hillu, je prišel k mojemu očetu nekega večera neki mož, ki mu je sporočil, da mu ima nekaj povedati glede Thamesa ter da mu ima izročiti veliko vsoto denarja in neke listine, kar mu bo izročil, če se moj oče zaveže, da bo storil kaj v tvojo osvoboditev."

"Jaz vem, kje jo bom našel, in tudi, kako," je rekel Jack ter se zgostil.

"To je bil Blueskin," je odvrnil Jack.

"Tako je mislil tudi moj oče," je rekla Winifred, "zato je takoj ustrelil nanj. In dasi ga je krogla zadela, kar se je videlo po krvavih sledovih na tleh, je možak vseeno pobegnil."

"Tvoj oče je storil prav," je odgovoril Jack trpko. "Toda če ne bi bil sprožil onega strela, bi bil morda s tem rešil Thamesa ter prišel v posest papirjev, ki izpričujejo Thamesovo rojstvo in njegove pravice do posesti Trenchardove rodbine."

"Ali bi rajši videl, da je moj oče prizanesel morilecu svoje žene?" je vprašala Winifred.

"Ne, ne!" je odvrnil Jack. "Toda vsa naključja so proti meni."

In zdaj ji je Jack pojasnil v kratkih besedah prizore v hiši Jonatana Wilda.

Ko je Winifred izvedela o umoru Sira Rowlanda, se je zgostila, ko pa je izvedela o Thamesovi usodi, kako ga je Jonatan pobil s svojim tolkačem na tla, kjer so ga pustili kakor mrtvega, je kriknila in se onesvestila ter bi se bila zgrudila na tla, da je ni Jack prestregel v svoje roke.

In tudi Jack malone da se ni onesvestil. Misel, da drži v rokah deklet, katero je nekdanje tako brezupno ljubil, ga je skoraj zmagala. Sklonil se je k njenim ustnam ter ji dal bratovski poljub. To je bil prvi in zadnji poljub!

V tem trenutku je nekdo pritisnil zunaj na kljuko in zaslišal se je glas Wooda, ki je zahteval, da se mu nemudoma odpre.

"Kaj pa je?" je poizvedoval. "Zdelo se mi je, da sem slišal krik. Zakaj so vrata zaklenjena? Takoj jih odprite!"

"Ali ste sami?" je vprašal Jack, posnemanje Kneebonov glas.

"Zakaj vprašujete?" je hotel vedeti Wood. "Odprite vrata, pravim, ali pa jih vlomim!"

Jack je varno položil Winifred na zofi, upihnil svečo, nato pa odprl vrata, zatem pa stopil zanje. V soboto je planil Wood s svečo v roki, katero mu je Jack v trenutku upihnil, nato pa planil po stopnicah nizdal. Medpotoma je na nekoga zadel in ga podrl — po vsej priliki je moral biti to Mr. Bird, ki je hitel gor, odkoder je slišal Woodove klice — toda Jack se za to ni zmenil, temveč je planil skozi odprta vrata na ulico.

In tako je bil zopet svoboden, ko je podvzel in uresničil enega najbolj čudovitih begov, kar jih ima zaznamovati zgodovina jetnišnic.

DEVETNAJSTO POGLAVJE

Mrs. Sheppard v oblasti Jonatana Wilda

Okoli sedmih zvečer, istega večera, je poklical Jonatan Wild v avdienco sobo svoja dva janičarja. Jonatan je zaklenil sobo, nakar se je vršilo med njimi dolgo posvetovanje, nato pa sta janičarja odšla.

Ko je ostal sam, je Jonatan prižgal svetilko, odprl tajna vrata ter stopil po stopnicah v podzemlje. Stopil je v ozek hodnik na desni, po katerem je usmeril svoje korake, dokler ni dospel do nekih vrat, katera je odklenil ter vstopil.

Na postelji v kotu celice je ležala slabotna ženska. Jonatan je vzdignil luč ter jo držal nad njenim obrazom, ki je moral biti nekdanje krasen, nato pa ji je s skrbjo položil roko na prsi, da se prepriča, če ji še utripa srce.

Nato je potegnil iz žepa steklenico z neko tekočino, prijel žensko za njeno suho roko ter jo sirovo stresel. Ženska se je zdrznila, odprla svoje velike, črne oči ter jih uprla v Jonatana.

"Izpite to!" ji je ukazal Jonatan ter ji ponudil kozareček pijače, katero je natočil iz steklenice.

Uboga ženska je prijela kozarec, ga mehanično dvignila ter

brez ugovora izpila pijačo.

"Ali je strup?" je vprašala.

"Ne," je odvrnil Jonatan ter se brutalno zasmel. "Nekaj časa se vas nočem še iznebiti," je dejal. To, kar ste izpili, je bil brinjevec, žganje, katero ste svoje čase tako radi pili. To vas bo poživilo, kajti nocoj boste morali storiti še marsikaj."

"Oh," je vzdihnila Mrs. Sheppard, "ali ste prišli, da spet ponovite svoje ženitbene ponudbe?"

"Prišel sem, da izvedem svoje namere," je odgovoril Jonatan. "Nocoj boste postali moja zakonska žena."

"Usmiljenje? Mar bodite veseli, ker postanete po tej poroki poštena ženska!"

"Ah, pustite me, da umrjem!" je zatarnala nesrečna žena. "Saj ne bom živela več mnogo dni, morda niti mnogo ur. Toda rajši me umorite, kakor pa da izvršite svojo namero."

(Dalje prihodnjik)

DR. FRED MAKOVEC

Osteopathic Physician

202 Colonial Arcade

Uradne ure od 9. zjutraj do 5. popoldne

Obiski zvečer in v nedeljo dopoldne po dogovoru

Izvrstno pivo!

Pridite na čašo izvrstne pive! Postreženi boste z najboljšim, ki se ga more dobiti v Ameriki. Se vljudno priporočam prijateljem in znanecem.

Lepe, prostorne dvorane za veselice, plese, družabne prireditve in društvene seje vedno na razlopago po najnižjih cenah! Se vljudno priporoča

Mrs. Frances Krašovic

(GRDINOVA DVORANA)

6025 ST. CLAIR AVE.

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverokotnim, gladnim čebrom iz aluminija in glavnim Maytag roller iz železom vode. ZNIZAN

\$ 39.00

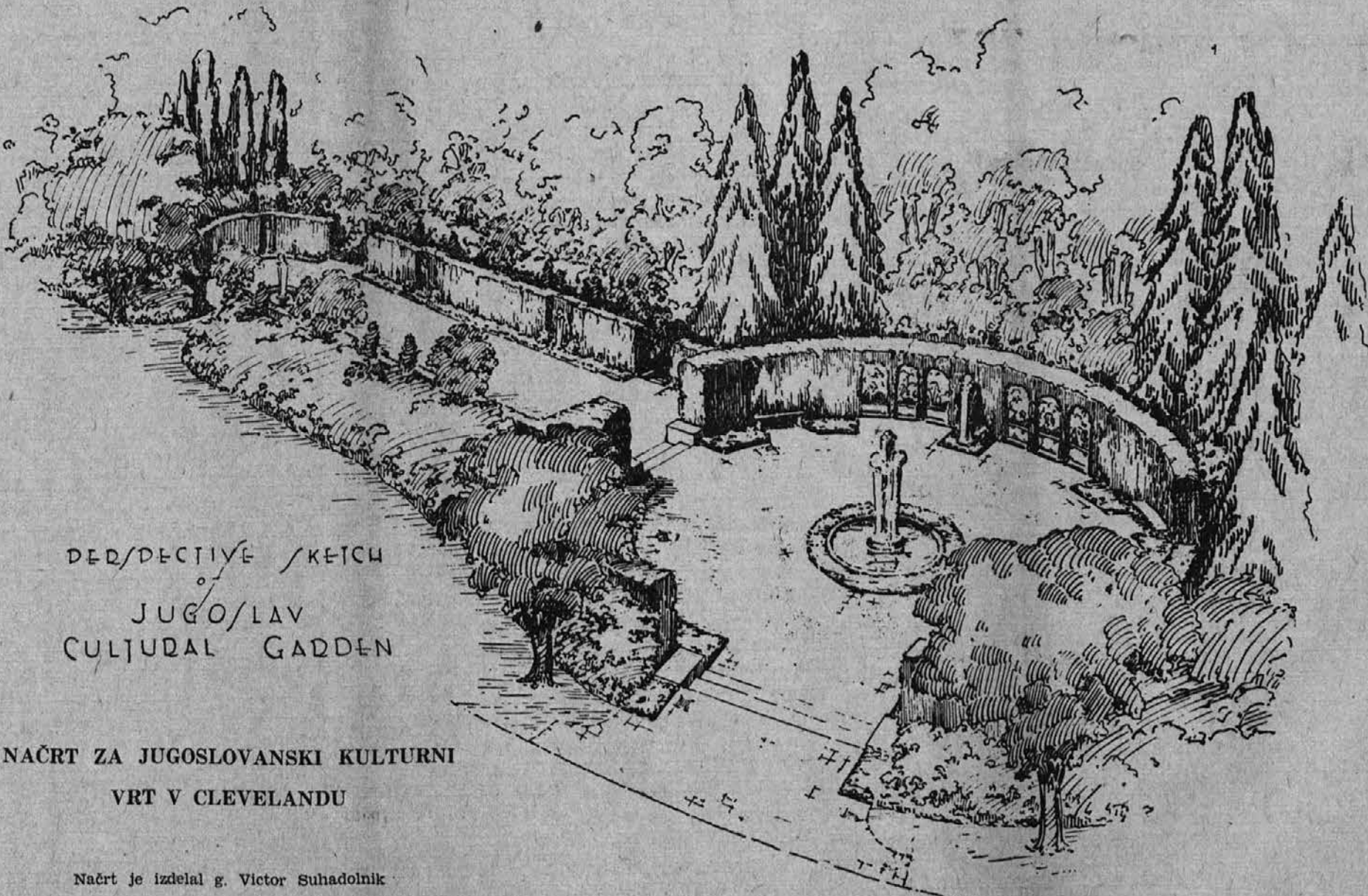
MANDEL

HARDWARE

15704

Waterloo Rd.

KEnmore 1282

DED/DECIIVE / KETCH
JUGO/LAV
CULTURAL GARDEN

NAČRT ZA JUGOSLOVANSKI KULTURNI
VRT V CLEVELANDU

Načrt je izdelal g. Victor Suhadolnik